

A
B
C
D
E

Hässelby-Vällingby stadsdelsförvaltning
Individ- och familjeomsorgen
Peter Forslund, tfn 508 05 338

Tjänsteutlåtande
28 januari 2005

Dnr - - 2005

Sammanträde 15 februari 2005

Till Hässelby-Vällingby stadsdelsnämnd

Översyn av socialtjänstnämnden. Slutrapport från konsult.
Remiss från Kommunstyrelsen. Dnr 4877/2004.

—

Förslag till beslut

Stadsdelsnämnden överlämnar förvaltningens tjänsteutlåtande till kommunstyrelsen som svar på remissen.

Omedelbar justering.

Anders Meuller
stadsdelsdirektör

Birgitta Härröd
avdelningschef

Sammanfattning

Remissen utgörs av en rapport från en konsultutredning som rör socialtjänstnämnden. Möjligheter till rationalisering och effektivisering redovisas.

BILAGA:

Remissen

Beredning

Detta ärende har beretts inom för individ- och familjeomsorgen i Hässelby-Vällingby.

Bakgrund

Kommunfullmäktige angav i budgeten för 2004 att kommunstyrelsen skall leda en översyn av socialtjänstnämnden. Som framgår av den bifogade konsultrapport från Öhrlings, nedan kallad Remissen (bilaga 1) skulle översynen syfta till att se över hur väl nämnden uppfyller sina målsättningar och sitt reglemente samt skapa förutsättningar för att öka effektiviseringen i hela verksamheten.

Stadsdirektören fick i uppdrag att leda och genomföra en utredning av socialtjänstnämnden. Det direkta utredningsarbetet har genomförts av konsulten Ingemar Knutsson från Öhrlings PricewaterhouseCoopers. Stadsdirektören har delegerat uppdraget att vara utredningsledare till biträdande stadsdirektören Inger Båvner.

En referensgrupp bestående av direktören vid socialtjänstnämnden och direktörerna vid Norrmalms och Spånga-Tensta stadsdelsnämnder har varit knuten till utredningen.

Remissinstanser

Kommunstyrelsen har utsett stadsledningskontoret, samtliga stadsdelsnämnder, utbildningsnämnden och socialtjänstnämnden till remissinstanser att lämna synpunkter på Rapporten.

Remissinstansernas yttranden skall vara kommunstyrelsen tillhanda senast den 28 februari 2005.

Förvaltningens synpunkter

Inledningsvis efterlyser förvaltningen ett mer samlat grepp när det gäller relationerna mellan stadsledningskontor, facknämnder och stadsdelsnämnder. Således bör exempelvis

tankegångarna i ”SPO-utredningen”, ”förslag till ny organisation för stadsledningskontoret” och den nu aktuella ”översynen av socialtjänstnämnden” samordnas.

Det är bra att socialtjänstnämnden ansvarar för de *kommunövergripande verksamheterna*, KÖV. Det borgar för enhetlighet i hela staden. KÖV bör inte föras över till stadsdelsnämnd. Då försvinner helikopterseende. Det vill säga att möjligheten för staden att hänsyn till olika behov och förutsättningar i olika delar av staden minskas. En annan risk är att en KÖV-ansvarig stadsdel präglar den kommunövergripande verksamheten så att egna stadsdelslokala intressen gynnas på bekostnad av andra. Även mer praktiska skäl talar för centralt placerade verksamheter, det är ofta lättare att besöka för brukare och stadsdelspersonal.

Förvaltningen efterlyser att socialtjänstnämnden i högre grad än hittills inbjuder anställda i stadsdelarna, inte bara chefer, som ämnessakkunniga i centrala *referensgrupper*, *nätverk* etc. Ute i de lokala verksamheterna finns kunskap och erfarenheter som behöver tas till vara i centralt planerings- och utvecklingsarbete. Goda exempel på nytänkande bör uppmärksammas. Samtidigt är det viktigt att den *samlade kunskapen* bland socialtjänstnämndens tjänstemän bevaras och även i försättningen blir lätt tillgänglig för anställda i stadsdelarna.

Förvaltningen märker sällan av resultatet av socialtjänstnämndens *uppsökande verksamhet*. Innerstadsdelarna kanske har mera samarbete.

Det är principiellt viktigt att staden ger socialtjänstnämndens intäktsfinansierade utförarverksamheter sådana förutsättningar att en *sund konkurrenssituation* uppstår i förhållande till vårdgivare på den öppna marknaden. Stadens egen regi-verksamheter får varken privilegieras eller diskrimineras i förhållande till de externa alternativen.

Barn och unga

Staden bör inte driva kommunala HVB för barn och unga med förlustresultat. Trots tidigare stora utredningar har man ändå inte kommit till rätta med de ekonomiska problemen. En *marknadsanpassning* föreslås. Den höga kvalitetsnivån inom stadens HVB med för höga dygnstaxor som följd bör ses över annars blir verksamheterna för dyra för stadsdelsnämnderna. En mer ekonomiskt realistisk ”good enough” nivå efterlyses. I dagsläget framstår det privata utbudet av institutioner på den öppna marknaden som mer intressant.

Stadens grundsyn, att de egna HVB-hemmen finns till för att de mest utsatta barnen ska garanteras vård, är inte längre fullt tillämplig. Stadens garanti behövs knappast längre eftersom någon generell bristsituation inte längre råder. Stadens (socialtjänstnämndens) engagemang bör koncentreras på grupper och problemtyper som kräver *hög personell kompetens* för att nå behandlingsresultat bör emellertid värnas i särskild ordning, exempelvis:

- tidiga anknytningen mellan förälder och spädbarn (Duvnäs familjestöd)
- skyddat boende för ungdomar med hedersrelaterad problematik (Kruton)
- barn i låg-mellanstadieåldern med mycket allvarlig psykisk problematik, (Skå, motsvarande)

Förvaltningen vill samtidigt påpeka att det saknas bra vård för ungdomar med svår *missbruksproblematik* i Stockholm. Bra insatser med möjlighet till både dygnetrunt- och öppenvård i Stockholm efterlyses. Eftersom detta saknas i det upphandlade privata

utbudet föreslås att socialtjänstnämndens HVB barn o unga ser över möjligheten att utveckla detta.

Den rabatt som HVB BoU använt under året, första veckan gratis, är alldeles för liten för att inverka på valet av vård. Alltför billigt får det dock inte vara. Då riskeras onödiga placeringar.

Förvaltningen avråder från fler kostsamma utredningar angående hur HVB BoU ska fungera.

Misshandlade kvinnor

Kriscentrum för kvinnor vänder sig till misshandlade kvinnor. Eftersom verksamheten ställer särskilt med särskilt höga krav på skydd, säkerhet samt stöd och behandling av kompetent personal bör anslagsfinansiering övervägas.

LSS-kollo

I fråga om LSS-kollo bör den princip tillämpas som innebär att den kommunala instans som att rätten att bevilja en viss förmån även har betalningsansvar för densamma. Med andra ord bör de budgetmedel som avsatts för LSS-kollo föras över från socialtjänstnämnderna till stadsdelsnämnderna.

Tak över huvud.

Förvaltningens ställer sig tveksam till den ordning som innebär att Socialjouren kan bevilja härbärgesboende åt en hemlös person men sedan skicka fakturan till stadsdelsnämnden. Principen bör snarare vara att rätten att bevilja en förmån och betalningsansvaret för denna förmån bör ligga på samma kommunala instans. Den nuvarande ordningen försämrar dessutom möjligheterna till verkningfulla behandlingsinsatser för hemlösa som exempelvis behöver missbruksvård.

Förvaltningen efterlyser en justering av detta *systemfel* som innebär att hemlösa vandrar runt på olika härbergen utan att bli biståndsbedömda. Förvaltningen, som bedömer att det nuvarande systemet för fördelning av resurser till boende för hemlösa missgynnar Hässelby-Vällingby välkomnar en systemöversyn. Erfarna socialarbetare i Hässelby-Vällingby är beredda att medverka i arbetet med en sådan justering och översyn.

Alkohol och narkotika

Behandlingsenheten för alkohol- och narkotikaberoende är en bra verksamhet som dock måste anstränga sig mera för att marknadsföra sig bland personal inom stadsdelsnämndernas missbruksvård.

SLUT.